

Misionierius Faneva

Marisa Vidison

Bažnyčios žurnalai
(Paremta tikra istorija)

Faneva žiūrėjo pro langą į judrią gatvę šalia namų. Jis matė rankinius vežimaičius su daržovėmis, ryžiais, rūbais ir kitomis prekėmis į turgų tempiančius žmones. Girdėjo, kaip pypsi automobilių signalai ir loja šunys. Tada jis išgirdo kitą garsą.

„Mama, kažkas beldžiasi!“ – šūktelėjo Faneva. Mama atidarė duris. Du vaikinai, dėvintys kostiumus ir kaklaraiščius, stovėjo prie slenksčio. Faneva niekada nematė, kad kas nors jo

kaimynystėje, Madagaskare, taip rengtųsi.

Vienas iš jų pasakė: „Mes – misionieriai iš Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios. Mokome žmones apie Jėzų. Ar galime pasidalyti su jumis žinia?“

Faneva labai apsidžiaugė, kai mama pakvietė juos vidun. Visa šeima susirinko pasiklausyti apie Jėzų Kristų ir kaip Jo Bažnyčia vėl atsirado žemėje.

Nuo tos dienos misionieriai lankėsi Fanevos

šeimoje daugelį sykių. Jie atnešė knygą, kuri vadinasi *Mormono Knygos istorijos*. Fanevai labai patiko skaityti ją su šeima!

Kada nors aš būsiu misionierius ir dalysiuosi Mormono Knyga su kitais, – pasakė sau Faneva.

Kitą kartą atėję misionieriai mokė Fanevos šeimą, kaip melstis. Faneva sužinojo galįs melstis Dangiškajam Tėvui bet kada ir bet kur.

Kada nors aš būsiu misionierius ir mokysiu žmones apie maldą, – pagalvojo Faneva.

Vieną dieną misionieriai uždavė labai svarbų klausimą.

„Ar seksite Jėzaus Kristaus pavyzdžiu ir būsite pakrikštyti?“ – paklausė vienas jų.

Faneva pasijuto laimingas. „Taip“, – pasakė jis.

„Taip“, – pasakė jo brolis ir mama.

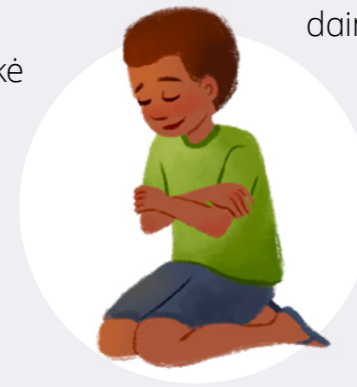
Tėtis pasakė, kad dar nepasiruošęs krikštui. Tačiau jis neprieštaravo, kad kiti šeimos nariai krikštytųsi. Taigi jie pasikrikštijo. Fanevą pakrikštijo vienas iš misionierių, kuris mokė jį apie Jėzų.

Kada nors aš būsiu misionierius ir padėsiu žmonėms krikštytis, – pagalvojo Faneva.

Viena geriausių narystės Bažnyčioje

galimybių yra eiti į Pradinukų organizaciją. Fanevai labai patiko veiklos ir susitikimai su naujais draugais. Bet labiausiai jis mėgo dainuoti pradinukų daineles. Vieną sekmadienį Pradinukų organizacijoje jie dainavo daineles apie dalijimąsi Evangelija.

„Aš noriu misijoj tarnaut dabar, – dainavo Faneva. – Nenoriu laukti, kol užaugsiu.“

Galiu pradėti daryti misionierišką darbą jau dabar, – susivokė Faneva. – *Neturiu laukti, kol užaugsiu!*“

Nuo tada Faneva ėmė ieškoti būdų, kaip galėtų pasidalyti Evangelija.

Jis mėgino būti geras pavyzdys. Kvietė žmones į bažnyčią. Padėdavo kaimynams.

Po kelerių metų jis buvo pakankamai didelis, kad padėtų misionieriams mokyti žmones savo mieste. Praėjus dar keleriems metams jis pats tarnavo misijoje: susipažindavo su naujais žmonėmis ir dalijosi Evangelija lygiai taip, kaip misionieriai pasidalijo su juo. ●

„Jau mieliau leisiu laiką su misionieriais, nei darysiu ką nors kita“, – sako Faneva. Jis buvo pašauktas tarnauti kaip misionierius gimtajame Madagaskare.